

[Birgitte Oxdam.]

Det er en dispensationsbestemmelse, som tilgodeser relevante miljømæssige synspunkter, således som de bl. a. så klart af Foreningen af Byplanlæggere har været fremført over for retsudvalget. Det er rart nu at kunne konstatere, at forslaget har opnået så bred tilslutning, som tilfældet er. Der bør gives dette geniale og miljøvenlige transportmiddel, som cyklen er, bedst mulige vilkår i trafikken. Det ville derfor være ønskeligt, om kommunerne her følger lovens intentioner op med yderligere at sikre cyklisterne ved i tættere bebyggede områder at udbygge vore cykelstier til egentlige cykelstinet. Det er nemlig lidt bittert for en, som selv daglig har cyklet rundt i København og Frederiksberg, siden man var 11 år, ikke i dag at turde slippe sit eget barn på 11 år ud i trafikken på cykel. Bare tanken kan give mig gåsehud.

Det bringer mig til at kommentere forslagets § 14, stk. 2, hvorefter knallerter skal føres på cykelsti, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning. Da vi nu har accepteret de store knallerters eksistens, om end med en fartgrænse på 30 km, kan jeg efter nøjere overvejelse ikke godtage, at de svage cyklister på cykelstien skal udsættes for kollision med disse tunge og hurtigere kørende knallerter. En sådan ordning vil kunne skræmme mange cyklister til at blive hjemme.

Jeg vil derfor til forslagets tredje behandling stille ændringsforslag, hvorefter knallerter i tættere bebyggede områder, som tilfældet er i dag, skal føres på kørebanen, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning. Uden for de tættere bebyggede områder vil det derimod være naturligt, at knallerterne kommer i sikkerhed på cykelstien, al den stund cyklisterne her kun vil være i fåtal.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der er næppe noget argument i forbindelse med alle de problemer, retsudvalget har haft, der ikke er blevet nævnt fra folketingets talerstol i dag, og det kunne selvfølgelig give mig anledning til at gå igennem dem alle. Det nærer jeg intet ønske om, og jeg skal nøjes med bare at tage én ting frem, som jeg er blevet spurgt direkte om.

Hr. Biltzing spurgte, hvad jeg ville gøre,

hvis det ene eller det andet af de to forslag om hyrevogne i bushaner blev vedtaget. Han spurgte direkte, om jeg havde god vilje, og her er jeg nødt til at sige, at det har jeg ikke. Jeg ønsker ikke noget af de to forslag vedtaget, og derfor ville det for mig være højst teoretisk at give sig til at overveje, hvad der ville komme ud af en eventuel forsøgsordning. Jeg anser det for at være højst problematisk og direkte farligt, om man skulle inklude sig på noget sådant.

Jeg skal ud over dette blot sige, at det er et kolossalt arbejde, der er udført i retsudvalget omkring denne færdselslov, og det er at håbe, at vi nu når frem til et resultat, som borgerne kan være tjent med. Jeg tror, enhver justitsminister, der har prøvet at foreslå ændringer af færdselsloven, går både til anden og tredje behandling med gelé i knæene, for man ved jo aldrig noget om, hvor man egentlig er henne, af den gode grund, at her stemmer man efter overbevisning og samvittighed, der går på tværs af partierne i mange retninger.

Jeg synes, der er grund til at sige, at man har drøftet alle disse problemer med en alvor, som i hvert fald giver baggrund for at sige, at denne reformlovgivning, når den engang ender med et resultat, har fået en virkelig effektiv behandling i folketingets udvalg. Jeg erkender, at det er meget vanskelige og besværlige problemer, der har været kæmpet med, og et af dem har vi jo desværre liggende endnu, selv når afstemningen i dag er tilendebragt, nemlig problematikken omkring knallerterne.

Jeg har også lyst til at understrege den tak, som i særlig grad hr. Poul H. Møller bar frem til justitsministeriets embedsmænd. Jeg tør nok sige, at det er længe siden, at embedsmænd har været i så hårdt arbejde i et folketingsudvalg, som der har været tale om i denne sag — undertiden i så stærk grad, at jeg har været lidt betænkelig ved det, men takket være deres ubestikkelige loyalitet har jeg altid været fuldt informeret om, hvilke, jeg tør ikke sige fælder, der blev lagt for dem for at træffe aftaler på mine vegne i udvalget. Jeg vil gerne sige, at det har været et formidabelt godt samarbejde, som det er blevet udtrykt flere gange, og det er der grund til at erkende sin taknemlighed for. Kunne resultatet efter afstemningerne nu i dag blive noget i retning af det, vi har